

Η 4η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

όσο και η ανάδειξη της Πάτρας σε Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2006, αποτελούν καλές ευκαιρίες για τη διεθνή προβολή της ελληνικής αρχιτεκτονικής.

Η ίδια ανακοίνωσε ότι η επόμενη έκθεση αρχιτεκτονικού έργου θα γίνει στην Πάτρα σε δύο χρόνια, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα. «Προσδοκούμε και ελπίζουμε να έχουμε μια σειρά εκδηλώσεων για την Αρχιτεκτονική την περίοδο εκείνη στα πλαίσια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας και συγχρόνως η έκθεση με διευρυμένη εμβέλεια και απήχηση να μετεξελιχθεί σε μια έκθεση αρχιτεκτονικού έργου με έδρα την Πάτρα ευρωπαϊκού και επιστημονικού ενδιαφέροντος», υπογράμμισε η κ.Κουρμπανά και υπενθύμισε ότι **κατά την περίοδο φιλοξενίας της 4ης έκθεσης στην Πάτρα**, ο μέσος όρος επισκεπτών ήταν οι 55 ημερησίως, ενώ οι παράλληλες εκδηλώσεις γνώρισαν σημαντική για τα δεδομένα της πόλης επιτυχία.

ΝΟΗΤΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΕ 12 ΠΟΛΕΙΣ-ΛΙΜΑΝΙΑ

Ιστορίες πόλεων-λιμανιών «διηγήθηκε» στους παρευρισκομένους ο επίκουρος καθηγητής του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του πανεπιστημίου Πατρών, **Πάνος Δραγώνας**, «ταξιδεύοντας» από τη Βενετία μέχρι το Αλγέρι, από το Λονδίνο ως το τυπικό αμερικανικό waterfront της Βαλτιμόρης, από το Port Vell της Βαρκελώνης μέχρι τη Γιοκοκάμα της Ιαπωνίας, από το Μπιλμπάο ως το Ρότερνταμ ή το Ponte Parodi της Τζένοβα και από την Πάτρα ως τη Θεσσαλονίκη.

Όλες πόλεις με ιστορία, που είτε ξαναβρήκαν τη χαμένη τους αίσθηση στην αξιοποίηση των παλιών λιμανιών τους (όπως π.χ, η Βαλτιμόρη, μια κάποτε κατεστραμμένη οικονομικά πόλη, που ανέκαμψε χάρη στις επενδύσεις γύρω από το λιμάνι της) είτε βίωσαν κάποια «παταράγουδα» (η Βαρκελώνη, για παράδειγμα, επένδυσε γενναία στο παλιό λιμάνι, κατασκευάζοντας ένα εμπορικό κέντρο με δραστηριότητες αναψυχής, το Maremagnum. Όμως, όπως εξήγησε ο κ. Δραγώνας, το κοινό που προσέλκυε το κέντρο σταδιακά άλλαξε και το παλιό λιμάνι άρχισε να θεωρείται σιγά-σιγά επικίνδυνη περιοχή, που απασχολεί ολοένα και συχνότερα την τοπική αστυνομία και την κοινή γνώμη).

«**Η ανάπτυξη των εγκαταλειμμένων λιμενικών ζωνών ακολουθεί διαφορετικά μοντέλα, αποτελώντας κρίσιμο εργαστήριο πειραματισμών για τον αστικό σχεδιασμό**», υπογράμμισε ο κ.Δραγώνας. Όπως επεσήμανε ο ίδιος, το γεγονός αυτό δημιουργεί δύο βασικά ερωτήματα σε πολιτικούς, αρχιτέκτονες και πολεοδόμους. Το πρώτο αφορά τη βιωσιμότητα των παρεμβάσεων στα παλιά λιμάνια και

το οικονομικό όφελος που θα αποκομίσει η πόλη. Το δεύτερο αφορά τη μνήμη των ευαίσθητων αυτών χώρων και τον νέο αστικό χαρακτήρα που αποκτά η πόλη μετά την ολοκλήρωση των παρεμβάσεων.

«**Η ανάπτυξη των παραθαλάσσιων μετώπων έχει ζωτική σημασία για τη στρατηγική ανανέωσης μιας γερασμένης πόλης. Η πολιτιστική ιδιαιτερότητα ενός ιστορικού λιμανιού προσθέτει ιδιαίτερη αξία στον δημόσιο χώρο και δημιουργεί τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης**», σημείωσε ο καθηγητής και συμπλήρωσε: «Είδαμε όμως ότι δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση η αναγέννηση της δυναμικής ενός εμπορικού λιμανιού, ούτε και η απόδοση σύγχρονου νοήματος σε μια εγκαταλειμμένη ζώνη»

Στο μεταξύ, έντονο προβληματισμό προκαλούν τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας που λαμβάνονται πλέον στα λιμάνια –αλλά και γενικότερα σε όλους τους χώρους μαζικής διακίνησης ανθρώπων– μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της τελευταίας διετίας. Σύμφωνα με τον κ. Δραγώνας, η Θεσσαλονίκη θα είναι η πρώτη ελληνική πόλη που θα νιώσει τους «κραδασμούς» αυτής της νέας πραγματικότητας.

«Για μια στιγμή είχαμε πιστέψει ότι μπορούμε να μετακινούμαστε ελεύθεροι από πόλη σε πόλη, από χώρα σε χώρα, δίχως τελωνεία και ελέγχους διαβατηρίων. Όμως, τα τραγικά γεγονότα των δύο τελευταίων χρόνων ευνόησαν την επιβολή νέων αυστηρών ελέγχων και περιορισμών στην ελεύθερη μετακίνηση. Σήμερα, τα μέτρα για την αντιμετώ-

πιση της τρομοκρατίας και της λαθρομετανάστευσης απειλούν να μας γυρίσουν πολλές δεκαετίες πίσω».

Σημειώνεται ότι τα 95 έργα που παρουσιάστηκαν στην έκθεση επιλέχθηκαν από ένα σύνολο 226. Η αξιολόγηση έγινε από τους αρχιτέκτονες Σάββα Κονταράτο, Γιώργο Πανέτσο και Ρένα Σακελλαρίδου. Οι μελέτες παρουσιάζονται σε τέσσερις κατηγορίες: 1. Χώροι κατοικίας, 2. χώροι συλλογικότητας, 3. χώροι κατανάλωσης και αναψυχής. 4. χώροι εργασίας και παραγωγής. Μια πέμπτη ενότητα αφιερώνεται στις διπλωματικές / μεταπτυχιακές εργασίες.

Την ευθύνη για την διοργάνωση της 4ης Πανελληνίας έκθεσης αρχιτεκτονικού έργου του ΣΑΝΑ είχαν οι αρχιτέκτονες Αθανασόπουλος Αντώνης, Αργυριάδου Ειρήνη, Ασημακοπούλου Δήμητρα, Κουρμπανά Μαρία, Κυριακού Ελίνα, Μπάρλας Κωνσταντίνος, Παντζόπουλος Ιωάννης, Τραβασάρος Νικόλαος και Τσονάκα Αγγελική.

Την επιμέλεια της έκθεσης στην Θεσσαλονίκη είχε ο αρχιτέκτονας Κώστας Μπάρλας.

Την ευθύνη του συντονισμού και της οργάνωσης όλων των δράσεων της εκδήλωσης στη Θεσσαλονίκη είχαν οι αρχιτέκτονες Δημήτρης Κονταξάκης, Βιβιάννα Μεταληνού, Κώστας Μπελιμπασάκης, Πρόδρομος Νικηφορίδης και Βίκυ Παπαγεωργίου ■

